

[Svend Jørgensen.]

allesammen skulle vi ikke ved denne behandling gå i detaljer angående de enkelte paragraffer, og dermed mente det ærede medlem, at det var et meget indviklet lovforslag, hvad jeg er ganske enig med ham i og også gav udtryk for. Man skal altså bruge en bestemmelse i en anden lov, nemlig folkeforsikringslovens § 41, stk. 5, til tydeliggørelse af loven om pristalsreguleret alderdomsforsikring og alderdomsopsparring. Når man ved dette, kan det ikke volde vanskeligheder, nej, vanskelighederne ligger stadigvæk i forståelsen af selve lovforslaget. Det har voldt besvær i udvalget, og det vil formentlig også volde besvær for de mennesker, som skal praktisere loven.

Den påtænkte ændring går ud på, at personer, der tegner f. eks. 2 000 kr. på en indekskontrakt og får dette beløb pristalsreguleret, ikke også kan få pristalsregulering af folkepensionen. Tegner de en sådan kontrakt, har de som alle andre borgere ret til den indtægtsregulerede folkepension, hvis deres samlede indtægt berettiger dem dertil. Hvis de enten ikke vil eller ikke kan få indtægtsreguleret folkepension, har de alligevel ret til folkepensionens mindstebeløb, sådan som dette var i tegningsøjeblikket.

Jeg vil ligesom det ærede medlem hr. Poul Møller henstille, at man ved tredje behandling finder andre betegnelser end „indekskontrakt“ og „indeksstillæg“, som ikke siger noget.

Under forudsætning af, at den ændring, som jeg lige har omtalt, bliver indføjet i folkeforsikringsloven, kan vi ligesom de andre partier i udvalget anbefale lovforslaget om pristalsreguleret alderdomsforsikring og alderdomsopsparring til vedtagelse uforandret.

Ragnild Andersen: Mit parti har ikke ændret sit syn på dette lovforslag, siden vi for få dage siden behandlede det første gang her i tinget. Selve lovforslaget er ikke ændret under udvalgsbehandlingen, og den ændring i folkeforsikringslovens § 41, stk. 5, som de fire partier er enedes om i udvalget, og som vi har hørt om i dag fra udvalgets ærede ordfører, vil efter vor opfattelse ikke gøre forslaget mere tiltrækkende.

Ved lovforslagets første behandling be-

grundede jeg på mit partis vegne, hvorfor vi ingen sympati har for det. Det har vi ikke, for det har intet at gøre med befolkningens ønske og krav om en folkepensionsordning, der kan sikre alle økonomisk trykthed i alderdommen. Derfor har vi også vendt os imod, at dette lovforslags skæbne skulle være afgørende for selve folkepensionslovforslagets vedtagelse, en vedtagelse, som man jo har lovet de ældre.

Dette lovforslag løser heller ikke befolkningens ønske om at få sat en stopper for den inflatoriske pristalsudvikling, som forringer kronens værdi og pengenes købekraft, og som derfor volder hele befolkningen vanskeligheder. Hvis dette skal ændres, er en anden økonomisk politik nødvendig. Som jeg allerede sagde ved lovforslagets første behandling, giver udviklingen under det nuværende samfundssystem dog ikke meget håb om, at det er muligt at løse dette problem indenfor det nuværende samfundsystems rammer. Dette er da også forklaringen på, at arbejdere og småkårsfolk i højere og højere grad sætter spørgsmålet om en strukturændring af det nuværende samfundssystem på dagsordenen. Der er en almindelig utilfredshed i befolkningen over, at penge, man nøjsommeligt har sparet op, har tabt i værdi — de har jo i hvert fald tabt meget i værdi i den tid, vi har levet — når man efter års venten har brug for dem. Denne utilfredshed gælder alle de mange former for opsparring, altså ikke blot den langfristede alderdomsopsparring, som her er tale om.

Mit parti kan derfor ikke finde det rimeligt, at man gennemfører et lovforslag som det foreliggende, der indeholder regler om en begunstigelse, en vis præmiering, kan man vel kalde det, både skattemæssigt og opsparingsmæssigt for de økonomisk bedst stillede i vort land. Det er jo ingen hemmelighed — det behøver intet folketingsmedlem at skjule for sig selv — at en gennemførelse af bestemmelserne i dette lovforslag ikke kan medføre, at hele befolkningen inddrages i en alderdomsopsparring. Når de 52-årige for at sikre sig en alderdomsrente på 2 000 kr. igennem 17 år skal indbetale så meget som mellem 1 000 og 1 200 kr. i årlig præmie, er det givet, at det kun kan gøres af de bedst bemidlede, de tryggest stillede hjem. Derfor vil det også kun blive